

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
székhely szomszédjában.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
sorokint 5 krajával
számítatnak.

Az ugrai beszéd.

— november 1.

Érthetőnek fogja mindenki találni, ha a szabadelvű párt politikusai nem teszik meg az obstrukcióellenzéknek azt a szolgálatot hogy méterszámra készülő beszédeikre beszédekkel feleljen a képviselőházban. Hiszen nem eszmecsere, nem vita folyik, hanem időpocsékolás és az ellenzék bizony sokra becsülne egy kis szabadelvű naivságot, mely szóba állana velök és segítene nekik időt pusztítani. A szabadelvű párt, mivel ez az áhitott adag naivítás nincs meg benne, hallgatásra van ítélve és néma tanuja a sajátságos proceszusnak: mint dühödik fel az ellenzék a tulajdon hangjától s mint rázza az idegesség a kormánypart feneketlen nyugalmának láttára, melyre absolute nem volt elkészülve.

Még sem tagadható azonban, hogy az ellenzéknek ez a dominálása a szószéken egy hallgatásra ítelt többséggel szemben némiképen kinos. Hiszen heteken át hallja az ország a Polónyiak bömbölő szavát s a tulajdon józan ítéletén kívül nem segít neki senki a bömbölés üres voltának áltatásában. Annyira exkluzív már a parlamentben az ellenzéki frázis s annyira egyöntetűen ömlik el az országban, hogy valósággal rekreációszámba megy, a mikor

a szabadelvű párt egy oszlopos tagja a parlamenten kívül, választói körében alkalmat talál a megszólalásra és az ellenzéki ráfogásokkal való szembeszállásra.

Tisza István gróf ugrai beszámolója máre szempontnál fogva is országos érdekű. Sok idő múltán az első szabadelvű párti megnyilatkozás, a mely ellenállhatatlanul ráköszíti az ország figyelmét az érem másik oldalára, arra ugyanis, melyről a képviselőházban nem beszélnek. Az obstrukció árja iszapba ragadja és velejétől megfosztja az országos kérdéseket. Bizalomról szól a nóta, választási visszaélésekről elmélkednek a legöregebb asszonyok. Már nem igen van szó a kiegyezésről még abban a meghamisított értelemben sem, melyben az ellenzék tárgyalta. A Frey Ferenc szombati beszéde után igazán szó sem lehet már beszámíthatóságról az ellenzék részéről. Pedig az obstrukció elposványosodásával együttesen posványosodnak el az életbevágó ügyek is, melyeknek megoldása most Magyarországra vár. A feladat ma is oly félelmetesen az, mint volt a nyáron s a törvényhozás felelőssége körülötte ugyanaz, mint volt, mielőtt az ellenzék neveltség tárgyává tette a maga politikai érettségét.

A mai helyzet összes problémáival plasztikusan domborodik ki az ugrai beszámolóban. A köz-

vélemény megtalálja benne újból a világosan fogalmazott feladatot és a matematikai pontossággal megszabott utat, melyen haladni kell S míg az ellenzék Bánffy bukásáért küzd, a Tisza István beszéde rámutat voltaképpen mi forog koczán. — Rámutat arra, hogy épen az osztrák bonyodalmak következtében Magyarország erkölcsi sulyban megnyit nyerhetett volna, ha politikailag érettebbnek és megbízhatóbbnak mutatkozván, — az osztrák destruktív törekvésekkel szemben biztos alapul szolgál a konstruktív törekvéseknek. Erről van szó és a kormányelnök iránt való fékevesztett gyűlölségnek az ellenzék kiszolgáltatja a Magyarország erejébe és higgadságába vetett reményeket a jogos kötelességeknek. A higgadt és a monarchia érdekében is erősnek mutatkozó Magyarországnak mérhetetlen előnye van a viszálykodó Ausztria fölött, de a szintén dezolúció képét mutató Magyarország javára nem szól absolute semmi szempont, mely az ő dezolúcióját értékesebbnek tenné a szomszédénál.

Erről van voltaképpen szó és Tisza István szolgálatot tett a nemzetnek, mikor az ő egyénisége tekintélyével és államférfiúi komolysága egész sulyával rámutatott az obstrukció igazi veszedelmére. Nem felelősséget há-

TÁRCZA.

Apám sirjánál.

(Halottak napján.)

Sárguló fa-lombok, dériütött levelek,
A temető fákról, ha hulltok, peregtek
Törjétek el utam, hogy ne hulljon léptem,
Ne üssön zajt az én csöndes érkezésem.

A mint oda lépek sirod fölé halkal,
Szívszakadó buval, fűsíró panaszszal,
Megkérdeni tőled te azok közt legjobb,
Édes-e az álom? . . . Könnyü-e az a domb!

Tudom hogy megérzed, tudom, hogy meghalod
Hogy a látogató, bus árva leányod,
Ki mikor elmentél nem lehetett nálad,
Eljött megöntözni buvetette ágyad.

Ki szakadó szívvel kérdegeti tőled:
Ugy-e jó itt? . . . hiszen sulyos volt az élet!
Ugy-e megszűnt a gond? élült az a bánat
A mely leroskasztá kereszthordó vállad.

Oh miért is borult reád a bu árnya
Nevető szemedre, hófehér hajadra
Mért is fáj oly nagyon a te áldott szived
Mikor csak szeretni s feledni tanult meg.

De hiába kérünk, nem felelsz te vissza.
Költögető szónkra marad a sir néma.
Síró panaszunkra hunyt szemed nem mozdul
Könnyeinck zápora hajt! mindhiába hull!

Oh de ne is tudd meg, ne halld meg oda át!
Tieid keservét, tieid panaszát.
Hogy a mi jó anyánk bus árva özvegyed,
Roskadozó vállal viszi a keresztet.

Mert hiszen hiába ápolod kötözöd,
Elvész a repkény, ha támaszát kidöntöd.
Ha ledől a csernek féltett koronája,
Törpe bokor lesz az erdők óriása.

Özvegyet, árvát is mi tartja? Ki védi?
Vihar jobban bántja, tövis jobban tépi!
Akármerre fordul, ág tépi ruháját
Minden kicsi göröngy jobban vérzi lábát.

Mégis ki szerettél, a kit ugy szerettünk,
Ki ápoló gondnal örködél felettünk,
Pihenj! . . . ne félj! ha jó viradat vagy alkony,
Nem lesz árva az a szegény özvegy asszony.

Bánatos ajkáról mi átvesszük szépen,
A dajka-dalt, melylyel ő altatott régen,
Ápolva, szeretve mi borulunk rája,
Hogy ne hulljon a gond fehér homlokára.

És a mig te alszod enyhet adó álmod,
Eljő felkeresni bus árva leányod.
Látogatni hozzád eljő bus dalával . . .
Altatgat . . . altatgat . . . csöndes zokogással.

Vértessy Ida.

Találkozás.

— Irta: Kobold. —

Egy szép városban történt a kanyargó folyó parton, a melyen a tutajok meg a gőzösök járnak és amelynek partján sétálnak az emberek. Ámbátor ez, ugy hiszem, minden folyóparti városban így van és bárhol egyebütt is megtörténhetett volna, amit el fogok mondani és a minnek a végén fog csak kisülni, hogy tulajdonképen nem történt semmimsem.

A nap tehát szokása szerint fölkel a város fölé és megaranyozta a folyót, melyen most sem tutaj, sem gőzös nem járt, de vékony jégkéreg ránczolódtott rajta. Megaranyozta a zuzmarás fákat is, amelyek már fölvtették sokat megénekelt téli palástjukat, a mit annál könnyebben tehetnek, mert hogy az nekik nem kerül semmibe. És villogó reflekszeket esalt ki a tiszt urak fényes kardjáról, akik csoportba verődve álltak a nagy templom

rit az ellenzékre, ennél sokkal önértetesebb a Tisza István politikai gondolkodása, de mikor így nyilvánvalóan rámutat az ellenzéknek országos érdekeket ostromló éretlenségére, férfias határozottsággal nem engedi oda veszendő jószágképen a nagy érdeket, hanem a szabadelvűpártnak vindikálja a kötelességet, hogy az érdeket e súlyos helyzetben ne engedje prédául. Nem igen hajlik bizó reménységekre az ellenzék kijózanodása tekintetében, inkább a legrosszabb esetet veszi legvalószínűbbnek s kemény küzdelmek küszöbén állunk.

A szabadelvű párt szivéből szólt az a komoly eltökéltség, melyről Tisza István beszéde tesz tanuságot. A szabadelvű párt valóban minden erejével teljesíteni fogja kötelességét. Ezt az erőt nem kicsinyelheti senki. A kik aggodalommal nézik a mind elposványodó parlament vitát, a Tisza István beszédeből merithetnek megnyugvást és bizalmat a jövőre. Nem marad ez ennyiben, a szónokoló kisebbségen kívül ott a nagy, az erős és kötelesség tudó többség, mely mostani hallgatásával is több bölcseséget árul el és nemes önmegtartóztatásával is jelét adja annak, hogy a mennyire öntudatosan tud tűrni, míg a türés ideje tart, ép oly elszántan és minden más tekintet mellőző kéréhetetlenséggel fog sikra lépni, mikor a cselekvés órája elérkezett.

előtt, ahonnan most mise végeztével egyenként és párosával jöttek ki az ajtatos angyalkák.

Oh századvégi leányok! nem tudjátok, hogy mit csináltok, midőn azon igyekeztek, hogy elpusztítsátok a nimbuszt, a mely benneteket körülvevett; amidőn áhitatosan ég felé emelt szeméiteket most hidegen kritizálva szögezitek a férfiakra, midőn rózsafüzérek helyett logaritmikus táblákat reczitáltok, midőn számüzitek a bájt, a nélkül, hogy megkaphatnátok az erőt. Fegyvereket akartok, amivel küzdenétek a férfiak ellen és kiadjátok kezeitekből a leghathatósabbakat, a mely egyedül a tiétek. És gondoljátok jól meg, ha lejár az ábrándos szemforgatások kora, és ti nem fogtok teplotokba járni, hol lesz az a hely, ahol az áhitatosság keretében bemutatjátok új ruhátokat és kalapotokat és ami alkalmasabb a véletlen találkozásokra, mint kijövet a templomból? Ezt mind jól meg kellene gondolni és azután kérni a leány-gymnasiumot.

Denique, az áhitatos angyalkák kilépdéltek a templomkapun, egyenként, párosával; és nem egyszer ismétlődtek a jelenetek a Faustból, hogy a templom előtt ácsorgó lovagok közül egyik-másik odalépett és szólt.

Szép hölgy, ha nagysád meg nem sértem. Fogadja karom, elkisérem.

Talán nem ugyanazokkal a szavakkal mondták, de az volt értelme.

És miután a modern Faustok be-

— **Uj képviselő.** Nagy-Enyedről távirják, hogy Marosujvárt Kemény Géza báró szabadelvűpárti jelöltet egyhangulag orsz. képviselővé választották.

— **A francia kabinet.** A Dupuy-kormány, ha csak véletlen akadály nem jön közbe, holnapra a következőleg alakul meg: Dupuy elnök és belügy. Freycinet hadügy., Lockroy tengerészet, Delcassé külügy., Lebret igazságügy., Peytral pénzügy., Legues közoktatásügy., Guerrin közmunkák, Krantz kereskedelem. Viger földmívelésügy., Delombre gyarmatügyek.

A pestis orvoslása.

— A múlt században. —

— Folytatás. —

Negyven nap mulva szabad a felgyógyulónak főtt és sült borjухust enni és kevés bort inni. Tartozik pedig magát minden haltól, sós ételtől, disznó hústól, akárhogy legyen készítve, savanyu gyümölcsöktől, egy szóval mindattól megtartóztatni, ami vagy sok, vagy nem könnyen emészthető lévén, a gyomrot terhelné.

Huszon két Esztendők forgása alatt, melyeket a pestisben fekvő betegekre való vigyázásban töltöttem el: mindenkor ezt a rendet tartottam az étel rendelésben. Ez nem csak énnékem látszott ezekhez a betegekhez alkalmaztatottnak lenni, hanem még tapasztalt Orvosoktól is helyben hagyatott. Ugy is találtam a magam tapasztalása után, hogy az ember szomorú következtetésektől félhet, ha ettől a rendtől eltávozik.

A fa-olaj nem csak gyógyítja, hanem még a pestis ellen meg is őrzi az embert.

Minek-utánna Baldidin Ur Alexandriából engemet arról tudósított, hogy egy millió emberek között, kik ez előtt négy esztendővel Alsó és Felső Egyiptomban a pestisben megholtak, egyetlen egy fa-olajat hordó ember sem találtatott: ebből azt hoztam ki, hogy a fa-olaj olyan orvosság legyen, mely a pestis ellen az embert megőrzi.

Hogy erről meggyőztetsem: próbát tettem azokon a személyeken, kik a pestisben fekvő betegek körül forogtak; és az én próbámban soha meg nem esalatoztam.

1792-dik esztendőben, huszonkét velenzei hajós-legények, öt nap és öt éjtszaka három pestises betegekkkel, egy nedves szobában laktak. A három beteg megholtak és a huszonkét hajós-legényekre, kik az én tanácsomból magokat lágymeleg fa-olajjal dörgölték, a pestis el nem ragadt.

Ugyan ebben az esztendőben három örmény familiák, az egyik tizen három, a másik tizen egy, a harmadik kilentz személyekből álló, kik az ő pestises betegekkel egy szobában laktak, azokat ápolgatták, velek egy ágyban ültek és őket majd szakadatlanul karjaikon tartották: az én kérésre magokat majd minden nap fa-olajjal dörgölték és a pestistől megmenekedtek.

1794-dik esztendőben egy asszony, tizenhárom pestises betegek körül szolgált, éjjel-nappal egy szobában maradt velek és a megmondott fa-olajjal való éléssel a pestis ellen megőrizte magát.

Ebben az esztendőben a Pezer Natalé ur tselédjei egy néhány napokig két pestisben fekvő betegekkkel bántak és mindennap fa-olajjal dörgölték magokat s így a pestistől szabadon maradtak.

Smirnában a faolajjal való élés a pestis ellen közönségessé lett annyira, hogy minden ember, aki a maga házában a pestist észreveszi azonnal faolajjal dörgöli a testét egy néhányszor és így bátorságban vagy a pestisnek elragadása ellen. Azok, akik a pestisről való őrizedés végett élnek a faolajjal, szükség, hogy azzal az egész testeket, valamint a pestisben fekvő betegek, bedörgöllyek.

Mindazáltal nem szükséges, hogy a huslevestől és a hustól magokat megtartóztassák; de a mely hust esznek, az vagy tsirke, vagy borju-hus legyen; és ezt tiz napok alatt főve, vagy sütvé nem pedig másképen készítve egyék. Minden kemény ételtől és az olyan italtól, mely a vért felhevíti, magokat megtartóztassák.

— Te vagy?

Mást nem szólt sem a férfi, sem a leány. Aztán megindultak, mosolyogva néztek egymásra.

— Megnőttél, — szólt a fiu. Gondolatban hyzzátette: — megszépültél.

— Te is ám. Egész ur lettél, amióta nem láttalak. Ez a kis kotlett olyan imponáló. Do bajuszd nincs még; — komolyan.

— Ohó! — A fiu tréfás megbotrákozással pödörte meg szája fölött a — helyet, ahol csak nagy erőlködéssel lehetett — egy kis fekete pelyhet fölfedezni.

A leány hirtelen a karjára tette a kezét.

— Ne bántsd, kérlek, — szólt szeliden. Elkopik, ha babrálod.

Lopva egymásra néztek, tettett komolysággal, mindegyik lesve a másik arcán a hatást. Megint megtalálta egymást a két gyerekkori pajtás, a kik közt alig volt három évi karkülönbség és akik most is el tudtak kötődni órákig semmisségeken, mint azelőtt.

— Ez a köszönet, hogy megjöttem? — szólt szemrehányólag a fiu.

— Bizony; te rossz kölyök, mióta nem voltál itthon?

— Három éve.

— Három ével! De most ki vagy békülve a bácsiddal, ugye?

— Igen! Még most is haragszik ugyan, hogy a színiakadémiába léptem akkor az érettségi után, a gazdasági akadémia helyett; és reméli, hogy majd

— Te vagy?

Következik néhány okmány az érdekes cikkelyben. Az okmányokban a smirnai konzulatus hivatalosan igazolja, hogy Pater Pavia Lajos sikerrel gyógyította a pestist faolajjal.

A cikkely ezután így folytatódik: Jóllehet az elő-hozott Bizonyosságtételek a fa-olaj Pestis ellen való erejére nézve semmi kételkedést hátra nem hagynak; mindazáltal némely olvasók megütközhetnek abban, hogy a feljebb említett kétszáz ötven személyek nem mind, hanem csak nagy részént tartattak meg életben. De gondolják meg, hogy sokan azon betegek közül faolajjal nem éltek, következésképpen az által meg sem gyógyulhattak; és hogy azok, kik azzal későre éltek, semmi meggyógyulást nem várhattak, mivel minden más betegségben is, a legerősebb orvosság sem használ, ha későre vétetik elő.

Némely olvasók talán meg nem foghatják, micsoda Pestis ellen való ereje legyen tulajdonképpen a fa-olajnak: mindazonáltal az ő emberi szeretet eléggé tartja azon közben azt megérteni, hogy a szüntelen való tapasztalás által, a fa-olajnak Pestis ellen való hathatós ereje, Egyiptomban, Smirnában, Konstantinápolyban és Oláhországban már eléggé megpróbáltatott.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A debreczeni földmivesiskola.

Budapest, október 31. A földmivelésügyi miniszteriumban teljesen megérett az a régi terv, hogy a debreczeni gazdasági tanintézettel kapcsolatos pallagi földmives iskolát az ország valamely más, mezőgazdasággal foglalkozó városába helyezték át. Darányi miniszter ezen terv támogatására igen sok okot tud felhozni. Ilyen lok egelőször is az, hogy ez a földmives iskola jelenlegi szerve-

zetében képtelen megfelelni azon feladatának, hogy szakképzett kisgazdákat és jó mezőgazdasági munkavezetőket neveljen. Minthogy a gazdaságtanintézet első évfolyama is a Pallagon van elhelyezve, a földmives tanulók a gazdaságokat majmolják, igényeiket felesikarják és olyan munkakörre törekszenek, a melyre nines meg a képesítésök. A földmives iskolát tehát vissza kell adni valódi hivatásának, ez pedig az áthelyezéstől várható, miáltal a miniszter az ország valamely más vidékének méltányos kívánságát is kielégíheti; viszont a rendelkezésére álló anyagi erővel sokkal inkább előmozdíthatja a debreczeni gazdasági tanintézet nagyon is szükséges, Debreczenre nézve is kívánatos, tovább fejlesztését és kiegészítését; valamint a dohánykiserleti állomás bővítésére fordíthatja a felszabaduló tért. Figyelemreméltó argumentuma Darányinak az is, hogy a földmives iskola elvitelével Debreczen mezőgazdasági érdeke nem fog veszíteni, mert hiszen eddig alig voltak debreczeni tanulói az intézetnek. A tárgyalások ez irányban már megindultak.

A német császár utja.

Budapest, november 1. Vilmos német császár tegnapelőtt feleségével együtt bevonult Jeruzsálembe. Császár és császárné gyalog mentek a város kapujától a szent sir templomába, mint a többi zarándokok, a kik messze földről jönnek a szent helyek megtekintésére. A lakosság örömmel üdvözölte s lelkesedéssel fogadta a császári párt mindenütt, virággal, zászlóval díszítette föl utját. A fogadás nem volt zajos,

hanem csöndes és mindamellett mégis lelkes, komoly és megható, a mint a szent helyek komolyságához illő volt. A császár első utja a szent sir templomához vitt, onnan átment az új evangélikus templomba, melyet ma hétfőn fognak ünnepiesen fölavatni. Nagy figyelemmel lesik mindenfelé, hogy mit fog mondani Vilmos császár a templom fölavatási ünnepén. Már a minap, mikor a császár Haifában kikötött, a szentföldre lépett, a palesztinai katolikusok tisztelgő küldöttségének azt felelte, hogy biztosítja Palesztinában élő alattvalóit császári védelméről. Vilmos császár ezzel a patronátusi jogot föntartja magának. Kérdés most csak az, hogy mit szól majd hozzá Franciaország és a Vatikán.

A revízió.

Budapest, november 1. A lapok többsége egybehangzóan konstatálja, hogy a semmitőszék ítélete óta a közvélemény észrevehetően lecsillapodott. A revízió barátaival és ellenségeivel arra utalnak, hogy a volt hadügyminisztereknek, akik Dreyfust bűnösnek mondták, föl kell tárnok az ország előtt azokat a bizonyítékokat, a melyekre meggyőződésüket alapították.

Páris, november 1.

A Volonte azt mondja, hogy Reinach engedelmet kapott arra, hogy Picquart ezredet szombaton meglátogassa.

A Journal azt mondja, hogy a semmitőszék még nem tűzte ki a vizsgálat megkezdésének határidejét. Azt hiszik, hogy esütörtök előtt nem nevezik ki a bizottságot.

Páris, november 1.

A semmitőszék döntésének eredménye legközelebb az lesz, hogy Párisból a semmitőszék egy bírót fog választani, a kit az új vizsgálat vezetésével fog megbízni. E pontos és mindenestre alapos vizsgálat eredményétől függ, vajjon az 1894-iki ítéletet egyszerűen megsemmisítik-e vagy pedig új hadbírószág elé utasítják-e Dreyfus ügyét.

ittthon maradok a gazdaságban, de abból már most nem lesz semmi.

— Jövőre kész leszel, ugye?

— Igen; de aztán keresek szerződést. Te, talán ide jövök.

— Az ám; milyen pompás volna.

— A bácsi is most már félig meddig kibékült a pályámmal, amióta az újságok dicsérték és a tanárain is mondták, hogy lesz belőlem valami. Hiába, dolgozni és várni minden pályán kell.

A leány bölintott. Darabig hallgattak.

— Te; szólt hirtelen a leány, — nagyon szép leányok vannak a sziniakadémian. Ugy-e?

Ránézett a fiatal emberre, az pedig komolyan vissza ő reá. Aztán mindketten elnevettek magukat.

— Dehogy, — szólt halkan a fiú és odahajolt hozzá. Hát nem tudod, hogy: csak egy szép leány van a világon. Halkan dudolta, hogy az utcai publikum ne vegye észre. A leány kissé zavartan néz és lenézett a földre.

— Bolondos, — mormogta.

— Csak egy szép leány van a világon. Emlékezel az érettségi bálra, Macza?

A leány kissé zavartan mosolygott. A fiú gyönyörködve nézte. Ki nem hagyott el még egy bájos képet, egy ábrándot, melyet aztán elfelejtett, a mely kijött az eszéből; és kinek ne jelent volna meg aztán sokára az a kényes lelkében, vágyakozással töltve el, még egy szer meglátni az eredetit, földidézve az

emlékezetben élő boldog, aranykődös időt. És ha aztán elértük, amit akartunk, ha viszontláttuk, akit akartunk, akkor keserű a csalódás, ha észrevevessük, hogy a régi ábránd már ninesen és a régi kép megváltozott. Ritka, ha úgy találják föl megint egymást az emberek, mint ahogy elhagyták egymást évek előtt.

Mindaketten hallgatva mentek; viszszagondolva a három év előttre amikor a tizenöt éves bakfis kétségbe volt esve, hogyha a Laczi elmegy, ki csinálja meg az ő mértani rajzait. Kétségbeesésében csak az éjjeli zene vigasztalta meg, melyet a távozó Laczi adott neki és melynek fötartalma volt az említett: Csak egy szép lány van a világon.

— Tulajdonképpen nem is illik már tegeznünk egymást; — monata Macza jó idő múlva.

— Nem? — Amint tetszik, nagysád. Vagy talán kis méltóságod? Boesánat.

— Nem, — intett Macza leereszkedőleg — nagysád elég lesz.

Föltolta az orroskáját és kimérten kérdezte.

— Uraságod meddig tartózkodik városunkban?

— Bizonytalan ide-ig, nagyságos kasszony. Két heti szünidőm van; de még másik nagybátyámat is meg kell látogatnom. Talán holnap, vagy holnapután megyek — szólt.

— Oh, Laczi, ne bolondozz!

— Nos, — szólt a fiú — elég volt a nagysádból?

— Oh te, hiszen tudod, hogy tréfáltam.

Hazaértek. Macza megállt az utcaajtóban.

— Bejössz, Laczi?

— Majd délután. Most haza kell mennem, a bácsi vár.

Elbucusztak. Ott álltak a kiskapuban kezettfogva. Macza himbálódzott a lábujhegyén. Laczi végigfutott szórakozottan pillantásával az ablakokon, meg a szomszéd házon, ahol az ő bátyja lakott.

— Te Macza, ki van nálatok? — szólt hirtelen.

Az egyik ablakban egy ur állt Maczaéknál; szőke fiatal ember volt, jelentéktelen külsejű.

— Ki ez, Macza?

— Bereg Andor, pénzügyi fogalmazó — szólt a leány zavartan. Föl szokott járnai, — tette hozzá. Kedvetlen volt és lenézett a földre.

A fiú elboesította a leány kezét.

— Isten veled Macza — monda egykedvűen, fáradtan. Bölintott a fejével, mintha mondani akarná: Igen, ez így van. Nevetséges lenne, ha az ember mást várna.

— Eljössz délután, Laczi?

— Délután? Lehet, hogy eljövök. Mielőtt elutazom, még biztosan meglátogatlak. Viszontlátásra.

Hátravetette a fejét és füttyrészve visszaindult a napfényes utcán, a csillogó, zuzmarás fák alatt.

Daczára annak, hogy a büntetés megszüntetéséről azonnal nem intézkedett a semmitőszék, mégis valószínű, Dreyfus bizonyos engedményeket fog kapni és hogy mint vizsgálati fogolylyal fognak vele bánni és azután Franciaországba hozzák.

Azt hiszik, hogy a katonai körök, tekintettel a semmitőszék döntésére, nem fognak most már vonakodni a titkos iratok kiadatásától; ha azonban az igazságügy miniszter és hadügyminiszter között netán nézeteltérések volnának, akkor az ügy bizonyára a kamara elé kerül.

Pestis Varsóban.

Budapest, október 31. **A városi kórházban egy ötven éves aszszony meghalt. Az orvosok szibériai pestist állapítottak meg a halál okául. A kórházat desinficiálták.**

A czánybáró.

(Repriza) Deczeni vási százbán.)

Deczen, 1988. október 13.

Azok, akik a deczeni (= debreczeni) vási (= városi) százbán (= színházban) szoktak eljárni, bizonyára meglepetve olvashatták a D. Ellenőr 31-iki számában, hogy „Ma hétfőn, 1898. október 31 én”

A czánybáró.

— Operette 3 felvonásban, — kerül színre.

A mennyiben e lapok zenekritikusa és mű — szinikritikusa — kedvelője vagyok, kötelességemmé tettem, hogy minden énekes darab első előadásáról referáljak. Nem éppen kellemes foglalkozás ez, különösen akkor, ha az énekesek, a zenekar s. t. b. indispozícióban van és csak nekem kell megőrizni pozíciómat, melynél az első regula: Ha egy színészt kedvezőtlenül találsz megítélni, légy elkészülve a legrosszabbra: t. i. botlás, klakkbepizás s egyéb.)

Őszintén be kell vallanom, hogy hozzá a színre kerülő Czánybárót se ismertem. — E szó örökös rejtély marad előttem. — Először a Czánybáróra gondoltam, de a czim egy percig se hagyott kétségben, hogy itt egy neolog szó alkotással, illetve új darabbal van dolgom.

Ily körülmények között a deczeni vási százbán színre kerülő Czánybáró ma esti előadására meglehetősen rossz hangulatban indultam.

Bántott a lelkiismeret, hogy mit fogok írni a bárók ez új nevére. — Sajnos, nem Mucsán születtem, mert másképp az ősrógróf, váltó ősrógróf s efféle czimek talán utba igazitanak.

Utközben összejöttem pár pajtással, kik hittak a Törőbe: Én semmiféle be- és fejbe-törő mulatságok barátja nem lévén, ellenvetésül felhoztam, hogy a színházba kell mennem kritizálni.

— Akkor csak gyere velünk! Nem szükséges ott lenned. Megírod ugyanis.

— De kérlek . . .

— Ugyan ne vonakodj. Láttad a főpróbán, megírod annak alapján. Csak gyere. Én resteltem bevallani, hogy főpróbán még életemben nem voltam és hogy ne kellessék hosszasan kimagyarázni magamat, inkább hozzájuk csatlakoztam.

Aki most azt hiszi, hogy a Törőbe mentünk, az nagyon csalódik. Igenis bementünk a korzó kávéházban. Itt pár jogász rémitően henezegett, s egy asztalnál gazdászok kártyáztak.

Később kiderült, hogy a gazdászok voltak azok, akik henezegettek, a jogászok ellenben elkártyázták minden pénzüket, úgy hogy utoljára is a két rendbeli ifjúságot rövid uton

kellett kitenni az utcára. (Még a pikkolót se tudták kifizetni.)

Mi egy külön szobába mentünk és ott egyik barátom mint jubileum rendező leplezte le magát és felkért, hogy az ünnepeleendő férfit egészségére mondjak felköszöntőt és üritsek poharat.

— Azután miféle ünnepet azaz jubileumot ültök ti. Magamban átkozva a véletlent, mely közibök hozott.

— Nemes Kopaszffy Ernő barátunk már 10 éves járványbizottsági elnök.

— Bravó! És persze, hogy most a pestis . . .

— Igen a pestis . . . de gyere már, s ezzel behuzolt egy kis terembe, hol már sokan ültek egy feldisztatott asztal körül.

Diszkrét akarok lenni és nem árulom el, milyen állapotban voltunk a bankett végén. Elég az hozzá, hogy ittasan brudert ittam egy sovány urral, ki később mint egy szabó hitellezőm leplezte le magát. Oh fatum.

A bankett kitünően elmúlt és a bacillusok, akarom mondani, a meghívottak remekül érezték magukat, csak egy baj volt, mikor délben felmentem a szerkesztőségbe és kértek tőlem kéziratot, nem tudtam adni.

— Új le öreg — biztatott a szerkesztő — írd meg. Igen jól emlékszel még vissza?

Ennek se mondhatom, hogy a színházban (= százbán) nem voltam, hanem felhasználva azon pillanatot, mikor a szerkesztő kiment, előkaptam egy ujságot és automata módra lemásoltam belőle vagy 20 sort. Ászedőgyerek jött, elkapta és én a korrekturát el se olvashattam, a lapot pedig fel se vágtam és így annál jobban voltam meglepetve, mikor a szerkesztő így szólit meg:

— Te öreg, ha máskor szini kritikát írsz, írd magyarul. Mindenki kérdezte, ki az a balek, ki angolul írja kritikáit.

Meghökkenve vettem kezembe és olvastam a D. E. nov. 1-i számában a Czánybáróról írt kritikámat, és ime csakugyan angolul volt fogalmazva. Amint tovább olvasok, ráismertem a forrásra is, képzeljék kérem az *Arizona Kikker* amerikai lap szini kritikáját írtam le, mely magyar fordításban így szól:

Színház

* Repriza a Brown színházban.

„Ma a Brown színházban, John Tmülh a hülye tintanyalónak: „Feszület” ez. darabját elevenítették fel. Igen a feszületen volna méltó helye a szerzőnek és loddenzakkó helyett kényszerzubbony rája. Mde Kérése úgy énekel (ordítva), hogy azt kell hinnünk, előbb a szakácsnék gárdájához tartozott és hogy folyton dugóhuzót rejteget torkában. — Mr. Johnom bouzé—Eniffünkön volt a kezünk és kedves kínált illatozó maczkókból gazdag raktár állott rendelkezésünkre. — Csak Mr. Wattedhont az igazgatót lehet megdícsérnünk, neki a nevenapjára csinos vastagságu kötelet ajándékozunk.”

Hát jobb is, hogy angolban olvasták és így legnagyobb részt nem értették meg ezt a kritikát t. olvasóim.

És így a nagy közönség soha sem fogja megtudni, ki is volt az a Czánybáró s hogyan adták a deczeni vási százbán 1988. október 13-án!

(- sári-)

Debreczen lakosságához!

A magyar korona gyöngyét, Fiume városát az elmúlt hóban súlyos csapás érte. A Fiumara vizének árja elborította utcáit s nyomában vész, pusztulás inség támadt.

A lakosság hajléktalanul, éhséggel küzdve nyomorog — segélyért kiált.

Az őszinte, meleg baráti viszonyból fogva, mely városunkat Fiume városával összekapcsolja, különösen mélyen érint bennünket az őket ért csapás.

Enyhíteni az inségen, támogatni őket a nehéz órában felebaráti kötelességünk.

A tegnap tartott városi tanácsülés 100 forintot szavazott meg a fiumei inségeseknek.

Uralkodóink, szeretett királyunk 4000 forintot juttatott a vízkárosultak segélyezésére.

Debreczen város polgárai! A súlyos megpróbáltatás perceiben tettekben is mutassuk meg barátságunkat a magyar tengerpart gyöngyének, Fiuménak!

A rokoszenv, a barátság érte, mit ajkunk annyiszor hangoztatott, enyilvánuljon meg tetteinkben.

A súlyos megpróbáltatás perceiben adjuk össze filléreinket, töröljük le az inség a nyomor könnyeit e testvér város polgárainak arcáról.

Debreczen város polgárai! Adakozzatok a fiumei árvízkárosultak javára!

Az adományokat a polgármesteri hivatal készségesen kezeli és hirlapilag nyugtázza fogja.

NAPI HIREK

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárféléknek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Éthos”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatánítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán es pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

A halottak országában.

Ma a halottak országának némaságát zaj veri föl. Az élet keresi föl a nyugvókat. Az élet, az emlékezés, a gyász és a fájdalom. A kegyelet föllebbenti a feledés fátyolát és egy perczre átszűrődik rajta az emlékezés sugara. Mert a hétköznap napi vesződség közepette olyan jól esik egy pár órán át évődni a „lenni vagy nem lenni” problémán a sirokon, melyeknek hantjai alatt azok porladoznak, akik rövid idő előtt még velünk vívták az élet harczeit.

Már a reggeli órákban élénkség volt azokon az utakon, amelyek a temetők felé vezetnek. Robogó kocsiokon gyászruhás családok vitték ki a koszorukat. Délután különösen nagy élénkség szokott lenni a róm. kath. temetőben. A bejáró előtti sátrakban szent képeket, továbbá ropogós mézes kalácsot, gesztenyét és csecsebecsét árulnak. Amint ráborul a

temetőre az alkonyat szürke fátyola, a sirokon kigyulnak az apró gyertya-lángok, a kápolnában pedig fölhangzik az ájtatos ének. A rendőrség a sokadalomra való tekintettel a szükséges intézkedéseket megtette.

— **A tanári kör.** Biztató jelek közt, élénk érdeklődéstől kísérve, alakult meg a debr. tanári kör október 29-én, a folyó iskolai évre. Az érdeklődést eléggé igazolja a megjelentek nagy száma, mert ott láttuk Dóczy Imre egyházkerületi felügyelő elnöklete alatt. Sinka Sándor, S. Szabó József, Török Péter ev. ref. főgimnáziumi igazgatót s tanárokat; Moravszky Ferenc és Adorján Ferenc nyiregyházi ág. ev. főgimnáziumi tanárokat; Beczner Frigyes, Bihari Ferenc, dr. Horvay Róbert, dr. Kardos Albert, Kovaliczky Antal, Laczkó Károly és Nádasdy Alajos főreáliskolai tanárok; Vass Károly, Ivér Ferenc piarista gimnáziumi, Dóczy Gedeon ev. ref. felsőbb leányiskolai igazgatót, dr. Szántó Sámuel keresk. akad. tanárt. — Elnök lelkes hangon emlékszik meg a Debreczenben lefolyt országos tanárgyűlésről, melynek fénye és sikere első sorban Debreczen város híres vendégszeretetének köszönhető, de a debreczeni tanári kör sem kevés jogot formálhat hozzá. Kéri a tagokat, hogy a f. iskolai évben tanúsításnak fokozott érdeklődést a kör és az országos egyesület ügyei iránt, valamint fejtsenek ki buzgó munkásságot a közoktatás okszerű kérdéseinek tárgyalásában. Majd néhány kegyeletes szót szentelt az elhunyt dr. Kiamarik János, közoktatásiügyi államtitkár emlékének és aztán áttér a napirendre. — A kör első kötelességének tartotta, hogy meleg köszönetét és igaz halálját nyilvánítsa mindazon testületeknek és egyéneknek, amelyek s a kik a júliusban lefolyt országos tanárgyűlés fényes sikerét biztosították. Köszönő iratot intéz tehát Debreczen város tanácsának, az ev. ref. kollegiumnak, egyháznak és még több erkölcsi testületnek; azonkívül gróf Degenfeld József főispánnak, mint a rendező nagybizottság elnökének, Márk Endre ügyvéd, Oláh Károly városi tanácsos és Siegmeth Károly vasuti felügyelő uraknak. — Az alakuló gyűlésnek volt feladata a tisztujtás is, de a kör tagjai, mint már több ízben, ismét és egyhangulag megválasztotta a régi tisztikart; e szerint elnök: Dóczy Imre egyházkerületi felügyelő, alelnök: Cserhalmy József piarista gimnáziumi igazgató, pénztáros: Harmath Gergely és titkár: dr. Kardos Albert főreáliskolai tanárok. — A kör foglalkozott még a polgári iskola reformjával, de mielőtt e nagyfontosságú kérdésben véleményt nyilvánítana, meghallgatja dr. Vietorisz József nyiregyházi ág. ev. főgimn. tanár előadását, a ki egy ízben már fejtegette e kérdést a kör tagjai előtt. A folyó iskolai évre a kör a következő munkaprogrammot tűzi maga elé: 1. A polgári iskola kérdése; előadó dr. Vietorisz József. 2. A minősítési törvény revíziója; előadó dr. Horvay Róbert. 3. A felsőbb leányiskola ujja szervezése; előadó Dóczy Gedeon; 4. A művészeti oktatás a középiskolákban; előadó Moravszky Ferenc és Szántó Sámuel. Moravszky Ferenc a nyiregyházi ág. ev. főgimnáziumi tanárok nevében meghívja a kört, hogy decemberi gyűlését tartsa Nyiregyháza városában; a kör köszönettel fogadja a szíves meghívást és kész örömmel tesz eleget a nyiregyházi tagtársak kívánságának. — Elnök a következő új tagokat jelenti be: dr. Wolafka Nándor v. püspököt, Barcsa János h. nánási gimn., Bihari Ferenc főreáliskolai, Kecskeméty Lajos ev. ref. főgimn. és Vass Károly piarista gimn. tanárokat.

— **A jog és pénzügyi bizottság** tegnap d. u. ülést tartott, amelyen néhány kisebb jelentő-

ségű ügyön kívül a felügyelő bizottság jelentéseit tárgyalta a házipénztár régebbi hátralékos követeléseiről, amelyeknek egy részét mint bevehetlent a jog- s pénzügyi bizottság leiratni javasolja.

— **Uj táblabíró.** A király dr. Boros Gyula telekkönyvi betétszerkesztő törvényszéki bírót a debreczeni ítélőtáblához bírónak nevezte ki.

— **Uj törvényszéki bírót.** A király Szoboszlav Sándor debreczeni ítélőtáblai tanácsjegyző albirót a szatmárnémeti törvényszékhez bírónak nevezte.

— **A színészet 100 éves jubileumának** r. bizottságához az iparos ifjak dalköre és az ácsiparos ifjak dalgylete átiratot intézett, mely szerint a november 27-iki ünnepélyen az emléktábla leleplezése alkalmával közreműködésük által részt vesznek. A kiállítási tárgyak száma megközelíti már a háromszázat s az elrendezést a kereskedelmi akadémia dísztermében legközelebb megkezdí az albizottság, melynek tagjai: Szojka Gyula és Dr. Szántó Sámuel keresk. akadémiai tanár urak és dr. Benedek János ügyvéd ur, a Csokonai-kör ügybuzgó titkára. A főiskolai könyvt. levő Csokonai és színészeti emlék, tárgyaknak a kiállítás alkalmára átengedése iránt a rendező bizottság megkeresést intézett az illetékes főhatósághoz s azt hisszük az ottlevő ilyenmü becses dolgok nagyban fogják emelni a kiállítás érdekességét.

— **Épül a városháza.** A városi tanács jogérvényes közgyűlési határozat alapján tegnap elrendelte, hogy a városháza keleti szárnyának átalakítása azonnal, a többi szárnyak megújítása pedig kora tavasszal megkezdessék. Minthogy a szűkebb körű pályázaton kapott elfogadhatók nem voltak, — a tanács a mérnöki hivatal által külön tárgyaláson beszerzett kedvezőbb ajánlatok szerint a következőknek adta ki a munkákat: bontás, föld és kőműves munkák Tóth Istvánnak 24306 frtért, vasneműek szállítása Schlick gyárnak 6042 frtért, ácsmunka Horváth Jánosnak 3528 frtért, bádogos munka Preiser Selamonnak 803 frtért, asztalos munka Harsányi Istvánnak 8536 frtért, lakatos munka Bartha Mihály és Piros Bélának 2859 frtért, mázólo munka Horváth Andrásnak 963 frtért, üveges munka Lám Sándornak 1582 frtért, kályhák szállítása, Tóth Gyula cégnek 2399 frtért, vízvezeték Zellerin gyárnak 2773 frtért. A kőfaragó, burkolati és szobafestő munkák később fognak biztosítani az előirányzott összegeken belül. A keleti szárnyat 1899 febr. 1-én elfoglalható állapotba kell helyezni. A többi szárnyak átalakítását május 90 ig kell befejezni. A keleti szárnyból az ott lévő hivatalokat talán már ezen a héten kiköltöztetik. A bejelentő hivatal épületében elhelyezett közügyesítő tanfolyamot a Hungária épületbe teszik át; a Petőfi-dalkörnek és a Városi Zeneegyletnek pedig felmondott a tanács, miután ez idő szerint a város más alkalmas helyiséget nem adhat nekik.

— **Iparhatósági megbízottak választása.**

A jövő évre Debreczen sz. királyi város rendőrfőkapitánysága, mint első foku iparhatóság mellé választandó iparhatósági megbízottakra vonatkozólag az eljárás folyamatban van. Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány a választó iparosok és kereskedők névjegyzékének közszemlére tétele ügyében a következő fel-

hívást bocsátotta ki az iparosokhoz: Az 1884. évi XVII-ik t.-cz. 169. 172 ai értelmébeu minden elsőfoku iparhatóság mellé az iparosok és kereskedők által évenként 20 iparhatósági megbízott választandó; a választó iparosok és kereskedők névlajstromai a volt m. kir. földmívelés ipar és kereskedelemügyi miniszterium 1885. évi okt. 4-én 52211. sz. a kibocsátott körrendelete értelmébeu a rendőrfőkapitányság iparügyosztályánál azon figyelmeztetéssel tétetik közszemlére, hogy a névlajstromok ellen felszólalásnak van helye. — Az esetleges felszólalások a rendőrfőkapitányság, mint első foku iparhatóságnál írásban adandók be, honnan végérvényes határozathozatal illetve a névlajstromok kiigazítása végett a városi tanácshoz fognak felterjesztetni. Debreczen, 1898 október 31. Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány.

— **A közvilágítás ügyének története.** Így nevezhetjük azokat a füzeteket, amelyek mostanában kerültek ki a városi nyomdából s a közvilágítás ügyében keletkezett szakbizottsági munkálatokat, szerződéseket, szerződés tervezeteket, ajánlatokat, tanácsi végzéseket és közgyűlési határozatokat tartalmazzák. Ez adatok ki nyomtatását a tanács a közgyűlési megbízása folytán rendelte el, hogy e rendkívül fontos ügy tárgyalására összehívandó közgyűlés előtt minden bizottsági tag kellő módon megismerkedhessék annak minden részleteivel. A tanács előbb 5 füzetben 12 db. különféle végzést, munkálatot és más okiratot nyomtatott ki és küldött szét a bizottsági tagokhoz.

— **Telefon Debreczentől a Tiszálg.**

Az alsó-szaboles-tiszai ármentesítő társulat közgyűlése tegnap elhatározta, hogy a védgátakon lévő telefon vonalt Csegőtől, illetőleg a Sulymosháti központi állomástól Debreczenig kiépítteti, s ennek költségeire 6560 frtot meg is szavazott. A telefont lehetőleg még a tavaszi árvíz előtt berendezik. Együttal felkéri Debreczen városát, hogy a költségekhez járuljon hozzá, a Hortobágyon pedig telefonállomást létesítsen, aminek a város előreláthatólag sok hasznát veszi.

— **Debreczeni fűrtös juhok Londonban.**

József kir. herceg uralmadának vezetője, Kokas József Debreczenbe érkezett, hogy itt a kir. herceg megbízásából tizenhét darab olyan fűrtös juhot vásároljon, amelyek ágas-bogas szarvaikkal nagy fel-tűnést keltettek a millenniumi kiállításon is. A kir. herceg a tizenhét darab fűrtös juhból tíz darabot vejenek, Fülöp orleansi hercegnek ad, ki a Debreczenből került állatokat ajándékképp az angol udvarba akarja juttatni.

— **A Petőfi-dalkör** működő tagjai értesítetnek, hogy a legközelebbi próba — f. hó 4-ikén pénteken est 7 órakor az új helyiségben (Nagy-csapó-utca 50. sz. ház) fog megtartatni, melyre a t. tagok pontos megjelenése kéri. Debreczen, 1898. nov. 1. Az elnökség.

— **Öngyilkos birtokos.** Balmaz-Ujvároson Ihász Péter fiatal birtokos tegnap a tanyáról hazajött az itthon lakó atyjához és annak istállójában felakasztotta magát. Öngyilkosságának oka az, hogy az atya a testvérhugát nem ahhoz adja feleségül, a kit ő és a felesége akartak, hanem egy másik legényhez. E végből apa és fia hevesen kikelt egymás ellen, aminek az lett a vége, hogy a fia nagy haragjában, midőn az atya hazulról eltávozott, felkötötte magát. Az öngyilkos után négy gyermek maradt.

— **Tizenhárom éves öngyilkos.** Nádházi

Benjámín p.-ladányi 13 éves fia felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen. Elriasztó jelensége a kornak amelyben már öngyilkos gyermekek is akadnak.

— **A debreczeni gazdasági egyesület** több üdvös ujitást léptet életbe, amelyek mind a gazdaközönség boldogulását célozzák. A vasárnap tartott választmányi ülés kiterjesztette az egyesület működését olesó kölesönök gazdasági gépek, eszközök, termények közvetítésére is.

— **Az Andaházi Szilágyi Intézeti bizottság** közelebb tartotta alakuló gyűlését Debreczenben, Kiss Áron püspök és gróf Degenfeld József egyházker. főgondnok elnöke alatt. A bizottsági gyűlés Csiky Lajos intézeti gondnok előterjesztései alapján több ügy elintézésével, részben az egyházker. közgyűlés elé való előterjesztések előkészítésével foglalkozott. Megválasztotta a maga albizottságait, nevezetesen a számvizsgáló bizottságba Némethy Lajos, Simonffy Imre, Márk Endre, Fráter Barna, — az intézeti épületre felügyelőbizottságba Lengyel Imre, Sinka Sándor bizottsági tagokat választotta be a gondnok mellé, valamint az állandó nevelő alkalmazása s az intézeti épület el- vagy béreheadása ügyében fölmerült indítvány érlelésére is bizottságot küldött ki, melynek tagjai a gondnokon kívül Abrahám László, Sinka Sándor, Nadányi Miklós választmányi tagok. Intézkedéseket tett a bizottság a néh. Vértessy István volt intézeti gondnok elhalálozásával az intézet nála volt, nagy összegre menő pénzei lehető biztosítása czéljából szükséges teendőket is.

— **Lelkészválasztás.** Szilágyi Imre, debreczeni ev. ref. lelkész, a nyír-bogáti gyülekezet meghívás útján egyhangulag lelkipásztorává választotta.

— **A Bessenyei ódapályázat.** A Bessenyei-szobor leleplezési ünnepélyére irandó ódára kitűzött pályázat eredménye felett a múlt hét péntekén döntött a bírálóbizottság. A beérkezett 32 pályamű közül a díjat Sajó Sándor jászberényi főgymn. tanár nyerte el a „Magyarságért“ jelígejű ódájával.

— **A debreczeni színészeti kiállítás** sikeréért e nem rég alakult kassai Kazinczy kör is buzgólkodik. A kör elnöksége hirteligen hívta fel a színügy mindazon barátait, akik a kiállításon részt venni ohajtanak és eziránt szívesen ad felvilágosítást a kör jegyzői irodája.

— **A reformáció emlék ünnepe a főiskolában.** Mint minden évben, úgy most is valódi kegyeletes lelkesültséggel ülte meg a „Hittanszaki Önképző-Társulat“ a reformáció évfordulóját tegnap d. u. 5 órakor. A főiskolai díszterem zsúfolásig megtelt s ott láttuk a díszes közönség közt: Hegymegi Kiss Áron, ev. ref. püspököt; Degenfeld József gróf, főispánt; Simonffy Imre, kir. tanácsos, polgármester, Szabó Jánost, Dávidházi János Bencsik István espereseket; Soltész László, egyházkerületi tanácsbíró; a lel. készi karból: Mitrovics Gyulát; továbbá Márk Endre egyházkerületi ügyészt, Dóczy Imre, középiskolai felügyelőt, dr. Kovács Sándor akad. igazgatót, Hajdu Zsigmond, püspöki titkárt, Bartha Mórny. lelkész szerkesztőt stb.; a főiskolai tanári kért, mely teljes számban volt jelen. Az ünnepély a főiskolai énekhar „Dicsőség“ című énekével vette kezdetét, mely azonnal lebilincselte a vallásos áhitatban levő közönséget. Az ének után Csiky Lajos, az idei teológiai dékan lépett az emelvényre s mondotta el mély tudományjal megírt s nagy érdeklődéssel hallgatott alkalmi tanulmányát a presbyterianizmusról. Ezután Acsay Lajos, az ifjuság kedvelt poétája, szavalta el alkalmi, szép ódáját, melyet kitörő éljen követett. Az énekhar ismételt szereplése után, Juhász Sándor esk. felügyelő olvasta fel Barsay Ágnes tragikus történetét, melyet a közönség végig legnagyobb érdeklődéssel hallgatott. Utána

ismét az énekhar adta elő a töle megszóktott tudással Luther szárnyaló énekét, mely után Bogdán Lajos, szenior, társulati elnök tartotta meg hatásos záróbeszédét, megköszönvén a díszes közönség meleg érdeklődését. Majd az ünnep a 179-ik dicséret elénekléssel véget ért. — Csodálkozással kérdezzük, miért nem ünneplik meg a világtörténelmi jelentőségű nagy napot a debreczeni református templomokban is?

— **Az alsó szabolcs-tiszai armenitási társulat** tegnap rendes közgyűlést tartott Debreczenben. Sem az elnök, sem az alelnök nem jelenhetett meg, a közgyűlés vezetésére Osváth Ferencz érdeklőségi tagot választották meg. Debreczen városát Komlóssy Arthur és Abrahám László, a debreczeni kollegiumot Márk Endre képviselték. A gyűlés legfontosabb tárgya volt az 1899. évi költségvetés megállapítása. A rendes szükséglet 124,853 frt 25 kr., a rendkívüli kiadás 39884 frt 69 kr., melynek fedezésére 165275 frt 46 kr. különféle bevételt irányoztak elő. Az alapilleték minden forintjára 6 kr. kivetést állapítottak meg, fél krajczárral kevesebbet, mint az idén. A tiszavölgyi társulat közgyűlésére gr. Dessewffy Aurélt, Debreczeni Jánost és gróf Andrássy Gyulát küldötték ki. Miután az 1898. évi számadások, továbbá az anyagok, szerek, árvedelmi felszerelések megvizsgálására küldöttéket választották és számos folyó ügyet elintézték, elnök a közgyűlést berekesztette.

— **A kollegiumi Erzsébet királyné ösztönj alapítványra** újabban adakoztak: Mező-Tur város 16 korona, Zagyva Lajos közjegyző 6., Kossuth-u. elemi leányiskola növendékei 5 kor, 2 fil. Ilosvay Endre 2-ik gyűjtése 44 kor, 6 fil. Karai Sándor 20 kor, Osváth Ferencz 2, Séllei Péter 2, Körber Tivadar 1, Nagy Lajos 1. debreczeni termény és áruaktár 50 kor, Ilosvay Endre 3-ik gyűjtése 26 kor, 16 fil. „István“ gőzmalom 50 kor, debreczeni pinézeregylet 50 kor, Ilosvay Endre 4-ik gyűjtése 31 kor, 40 fil. Papp Mária 4 kor, Horváth Pál 4 kor, Nagykároly városban adakozók 7 kor, 60 fil. A Debreczeni Prot. Lapnál ez ideig 2955 korona és 98 fillér gyűlt össze az alapítványra.

— **Baptista imaház Debreczenben.** A baptisták vasárnap nyitották meg új imabázukat a bokor-utca 10. számú házban. Az imaház szentelésére a környék gyülekezetei küldöttek által képviseltették magukat. Egy év előtt csak egy baptista volt Debreczenben Mirkó András eszmafoztó. Ma is kevesen vannak és híveiket többnyire azon emberek közül toborzák, akik könnyen elhajlíthatók rábeszéléssel. Ezek gyenge öregek és zsenge fiatalok, a kik türelemmel hallgatták Balogh Lajos h. böszörményi ember biblia-magyarázatait. Ezt a Baloghot a baptisták Hamburgban képeztették ki.

— **Vérgőzörcsmároa.** Szepesi András Kossuth-utcai Makkhetes vendéglős s valami ok miatt Konvalina Hermann és uejét, akik ott szállottak meg, üvegekkel és poharakkal annyira összeverte, hogy vérborolva találta őket Sövägő Gábor rendőr. Az ügyben megindult a vizsgálat, mely hivatva lesz kideríteni, hogy mi ok indította a vérgőzörcsmárost.

— **Az „Irodalmi kör“ diszgyűlése.** Holnap, azaz szerdán délután fogja megtartani első diszgyűlését a Főiskolai Magyar Irodalmi Társulat, melynek tagjain kívül a Főiskolai Zenekar és a szintársulat 3 előkelő tagja is fog szerepelni a jól előkészített és méltó érdeklődést keltett ünnepélyen. — Felhívjuk olvasóink figyelmét újlag a főiskolai hallgatók nemes lelkesedéssel kezdet szép vállalkozásra, melynek czélja az ifjuságot a legelőnyösebben megismertetni a nagy közönséggel melynek az ifjusági élettel

való nemtörődömségét az ifjuság nem érdemelte meg. — Az ünnepélyre a következő „Meghívót“ kaptuk. Meghívó a Főiskolai Magyar Irodalmi társulat által a Szintársulat és Főiskolai Zenekar közreműködésével 1898. évi november hó 2-án a város háza nagytermébe tartandó diszgyűlésére. Kezdeté pontban 4 órakor délután.

— **Négy nap óta nem evett.** Ószbe csavardott, szánalmas alakot vezet a rendőr a kapitány elé. Görnyedt, sápadt; szemeiből fájdalom ri ki.

Nagy büne nincs, a főútezen egy utca-sarkon köldült. A rendőr meglátta, bekísérte. Reszketve áll meg a kapitány előtt, ki szigorú hangon kérdi:

— Miért köldulsz? Nem tudod, hogy itt nem szabad köldülni?

A toprongyos alak Szerbán Karácsony néz mereven, majd megszólal:

— Ehen csak nem halhatok, négy nap óta egy falatot sem ettem.

A szigorú kapitánynak erre meglágyul a szive, emmi adat nyomban az éhezőnek s gondoskodik arról is, hogy hazaszállítsák illetőségi helyére.

— **Elvágta a felesége nyakát.** Csáki József kőműves tegnap dében feleségével Nagy Juliánnával ebéd közben összeszólközött, az ingerült férj annyira meglepedkezett magáról, hogy a közelben levő szekerezét felkapta és azzal feleségének a nyakszirtjére hatalmas csapást mért. Az asszony sikoltására előfutottak a házbeliék, a kik elé véres látvány tárult. Ott feküdt előttük az asszony véres nyakkal. A történeteket még maga is megsokalta és elalélt feleségének segítségére sietett. Aeonnal a kórházba szállította, ahol gondos ápolás alá vették. Sérülése súlyos, de nem életveszélyes.

— **Tettenért tolvaj.** Grósz Menyhért, Szilágyi József és Nyitránszki Ferencz fiatal csavargók megirigyelve a múlt hetekben sikeresen végzett boltfeltöréseket, ők is megkíséreltek ily módon pénzhez jutni. Tegnap este Friedmann Lipót üzletének kirakatát fessegették, de a rendőri őrzárat tetten érte őket. A fiatal csemetéket letartóztatták.

x **Áron Miksa** szesz-, szer és bornyagykereskedésének irodáját folyó évi november 8-tól fogva Simonffy(Kisuj)-utca 14. számú saját házába teszi át. Bejárat Széchenyi-utca 13. szám alatt is.

Irodalom és művészet.

A „Pillangó“ című élelzap 40. száma megjelent, tartalmaz a szokott fényes kivitelű 24. illusztráción kívül számos jobbnál jobb adomát. A „Pillangó“ előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt, aki azonban már most az 1899. egész évre előfizet, 1898. október hó 1-től ez év végéig ingyen kapja a lapot. A „Pillangó“ szerkesztősége és kiadóhivatala, Budapest, VI., Teréz-körut 35. sz. alatt van. Mutatványszám ingyen.

* **„Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zenemű folyóirat ép most megjelent XXI. füzeté a következő zenemű újdonságokat: 1. Három bokor saláta, kis angyalom! divatos új népdalt. 2. Imhof Károly „Enyelgés“ című bájos szép polka capriceját. 3. Meyer-Hellmund-Erik „Piccola Serenata“ műdalát. 4. Raff Joachim, világhírű „Cavatínáját“ zongorára. Ily rendkívül gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden egyes 20 krajczáros füzeté, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, cuplé-salon-tánczenét s hegedű újdonságokat birni óhajtja figyelmébe ajánlhatók e zenemű folyóirat havonként kétszer megjelenő 10—10 oldalt tartalmazó füzetéi.

Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható s

előfizetések a most folyó IV. évnegyedre a „Zenélő Magyarország” Klökner Ede (zeneműkiadóhivatalába Budapest, VI. Csengery-utca 62. a. intézendők, honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 7.

Igy telt el hat hó s Talbot, bár jöhetett volna, nem jött. Miriám tudomást szerzett egy szép s előkelő hölgyről, kit állítólag el is jegyzett, de azért bizalma rendíthetetlen maradt. — Mikor azonban mindinkább több s több idő telt el, s a levelek hangulata mindinkább elváltozott, ekkor Miriám gondolkodóvá lett.

Eleinte a levelek főtartalma rá vonatkozott s csak az utóirat Talbotra s társaira, lassankint azonban fordítva lett és a Miriámnak szánt kedveskedő kifejezések csak rövid postscriptumot képeztek.

Talbot nem tért vissza Rylaund-ba. Meg kellett őrizni a titkot. Most úgy vélte, hogy oktanul cselekedtek s szemrehányásokat csinált magának, a miért oly önző volt. Félt, hogy örökké váltak el egymástól, s ha nemesebb emberre akad, úgy azt is megbocsátja neki.

Ezen levelet olvasta, miközben a kitett ládája mellett állott, s meg volt arról győződve, hogy eme önmegtágadás csak egy gyalázatos tett előjátéka volt. Biztos, hogy többé hozzá vissza nem tér, s hogy azt követelte, hogy lemondjon róla.

— És hadd menjen, mondá salkan. Most már gyűlölöm s üldözni fogom s átka leszek örökre. Ő nem is sejtí, hogy távollétében egy pár nap alatt hogy megváltozott bensőm. — Nem vagyok többé gyermek, hanem asszony, asszonyi vágyakkal, asszonyi bosszút forralva.

Elhallgatott s szavait esendes taps helyeselte.

Megfordult s ott látta Digby őrnagyné asszonyságot mosolyogni.

— Mit szaval, édes gyermekem? Ugy tetszett, akár egy szindarabban.

— Igen, egy drámából, asszonyom, mondá Miriám a nélkül hogy helyét változtatná.

Kissé megijedt.

A levelek s az emlékek visszarakta helyérol s lassan felemelkedett.

— Azért jöttem, hogy magával, édes gyermekem egy kitesit csevegjek, mondá az özvegy őrnagyné.

— Epen most beszéltem szeretetre méltó barátunkkal, Henry urral.

— Fáradt vagyok ma este Digbyné.

— De édes gyermekem, korán van még.

— Tudja-e jól kötelességét? — kérdé Miriam büszke magatartásban.

— Persze, lányom. Ön kedves, szép s tud magán uralkodni, de azért még mindig szüksége van egy vezető kézre és aztán...

— De nem saját szobámban Digbyné. Vezessen a hová akar, de tolakodó ne legyen. Legjobban tesszük, ha mindjárt megértjük egymást.

— Igenis, kedves, különös gyermek!

— Igen, — kezdte kis szünet után, csak értsük meg egymást, hogy tudjam, barátja vagy ellensége legyek-e. Ismerem önt, Medhurst Miriam.

Nagyon kétkedtem benne.

— Nem, én biztosan tudom. Hadd monejak el önnek egy szép történetet egy fiatal leányról, kit én —

— Tizenhét hónapja lehetett, hogy ön mint egy jólelkony egylet tagja egy nagyon fiatal leányt látogatott meg az

ápolónővel, kit már halálán gondoltak, hogy Cambervetti korcsmárosné szobájában a beteg leánya mellett egy új szülött gyermeket láttak. — Ezt akarta mondani.

— Részben.

— Meg akarom mondani a többit, Mrs Digby.

— Én voltam a beteg leánya s a gyermek az enyém volt, szólt Miriám lassu de jelentős hangon.

Mrs Digby bámulva nézett rá, a mint elhallgatott.

E mély, kék szemekben, e halvány határozott vonásokban nem olvashatótt gyáva jellemet, mely megbajoljon előtte.

— Még többet mondok folytatá Miriám — mert tudom, mily okból tolokodik hozzám. Ön Sir Henry Selton adoptált, s ön azt hiszi, — hogyha majd gazdag leszek, szabhat vétkem feltételeket — a melylyel hallgatását megfizethetem.

Nem akarok feltételeket szabni kegyed elé, gyermekem. De beláthatja, hogyha mindég barátnéja s kísérlőnéja leszek, — könnyen megóvhatom.

— S egy rabbilincs, egy kísértet, árnyék, örök szenvedés lesz számomra. Nem így lesz ez, asszonyom. Előre tudtára adom, hogy nagynénem Sir Henrynek mindent elmondott s ha ez nem is történt volna meg, ez a leleplezés önnek mi hasznot sem hajtana.

Legyen barátóm, ha akar. Maradjon mellettem. Ön tudja, hogy itt épen úgy lehet, mint máshol; de ha eszélyesen óhajt cselekedni, nem tesz engem ellenségévé.

— Miért ne?

— Egy oly életben, mint a minő az öné, bizonyára előfordul valami titok, Mrs. Digby. Ezt épen oly jól látom, mint hamis hajfűrtjeit, arczán a pudert s nevetgélésében a gunyt, dolyföt. Meg van győződve róla, van valami titka s meg is fogom tudni.

Mrs. Digby halott halványnyá lett s egy perczig meg se tudott szólalni.

Miriám nem engedte szóhoz jutni.

— Ki fogom kutatni e titkot, ismétlé, mialatt vonásai erőlyes kifejezést öltöttek fel. Mi hadi lábon vagyunk egymással, s háboruskodunk de vivjuk ezt egyenlő fegyverekkel.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

* **Gazdasági egyesületi gyűlés.** A debreczeni gazdasági egyesület f. hó 30-án délelőtt tartott választmányi gyűlésében, ügyvitelének reformálása tárgyában ifj. Sporzon Pál titkár által beterjesztett javaslatot egyhangulag elfogadta. Ezen határozat által a gazdasági egyesület működése ki fog hatni mindarra, amely téren a gazdaközönség erkölcsi és anyagi érdeke előmozdítható. Ki fogja terjeszteni ugyanis az egyesület működését arra, hogy olcsó kölcsönök közvetítése által a gazda megmentessék a magas kamat és még magasabb közbenjárás díjak terhétől. A kellő lépéseket megteendő az egyesület arra nézve, hogy az országos gazdasági hitelszövetkezetnek Debreczen városi fiókjának kezelését — mint erre legilletékesebb tényező — a maga részére biztosítsa.

Közvetíteni fogja továbbá az egyesület a mezőgazdasági gépek, eszközök, termények, vető magvak és áruknak jelentékeny árendményekkel való beszerzését, valamint közvetíteni a termények és állatok eladását, gyapju értékesítését stb.

Miután kétségtelen tény, hogy szövetkezeti alapon mindezen előnyök elérhetők, elismeréssel kell tudomásul venni a gazdasági egyesületnek azon tényét, hogy a gazdaközönség érdekében erkölcsi súlyát latba vetni határozta el.

A gazdasági egyesület ezen működését a jövő 1899. év január hó 1-én fogja megkezdeni, a mely időre Rácz Lajos egyesületi másod-titkár részére, az érintkezés megkönnyítése végett a város központján hivatalos helyiségről lesz gondoskodva.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. november hó 1-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	119.50	110.—
" vasuti beruházási kót. 4 1/2%	—	119.50	120.50
" koronajárdék 4%	—	97.50	98.—
" regále vált. kót. 4 1/2%	—	100.25	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%	—	119.75	120.25
Egységes államkötvény 4 1/2%	—	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	137.75	138.75

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	379.25	379.50
Osztrák hitelbank részvény	—	352.25	352.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	95.—	95.25

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.60	123.60
" 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.—	121.—
Magyar vörös kereszsorsjegy	—	10.50	11.—
Osztrák " " " "	—	19.50	20.—
Olasz " " " "	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	6.60	7.—
Jó-sziv " " " "	—	3.90	4.30

Pénznumok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.77	11.81
20 frankos arany	—	—	9.54	9.58
1 Sovereigns	—	—	12.07	12.11

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. október 31-én.

Buzaüzletben ma készáru csöndes hangulatban nyílt meg s az árak 5 krral hanyatlottak.

A kínálat jó volt. Malmaink a keresleten élénken vettek részt. Csöndes irányzat mellett eladatott 35,000 mm., melyekért változatlan árakat fizettek.

Rozsban csekély volt a forgalom, változatlan áron.

Tengeri változatlan.

Zabban eladatott néhány kocsirakomány változatlan áron, szilárd irányzat mellett.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 100 mm. 79.5 k. 10.30 forinton, 100 mm. 79 k. 10.30 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm. 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld ma olcsóbb árfolyamokat jelent. Nálunk az üzlet lanyha hangulatban és olcsóbb árakon indult meg. A forgalom gyöngye volt. Az árfolyamok hanyatlottak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza márcziusra	9.62—	9.63
" októberre	—	—
Rozs márcziusra	8.22—	8.23
Tengeri májusra	4.68—	4.70
Zab márcziusra	5.93—	5.95
Repcze augusztusra	12.70—	12.80

Délután 4 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.61—	9.62
" októberre	9.40—	9.45
Rozs márcziusra	8.22—	8.23
" októberre	8.15—	8.25
Zab márcziusra	5.93—	5.95
" októberre	5.85—	5.95
Tengeri májusra	4.69—	4.70
Repcze szeptemberre	12.70—	12.80

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

NYILT-TÉR.

Tisztelet annak, akit megillet!

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett, a következőket írják Altonából 1897. évi augusztus 11-iki kelettel:

Immár 70 éves vagyok, és 10 év óta csontizületi rheuma és hámrhoid-csomó miatt szenvedtem, de segítséget nem lelhettem. Csupán az ön Wilhelm-féle antiarthritis és antirheumatikus vé tisztító-theája volt képes bajjaimtól 3 hét alatt teljesen megszabadítani. Ezért önnek és a grófnőnek, kinek nyilatkozatát a lapokban olvastam, legjobb köszönetemet fejezem ki.

Legmélyebb tisztelettel

Ackermann Kristóf, magánzó
Altona Hamburg mellett Reichenstrasse 6.
Kapható minden gyógyszerertárban.

2445. K.
1898.

Hirdetmény.

Balmaz-Ujváros községben egy drb 3 éves és két drb 2 éves, hátul balról P. I. bélyegű bika bitangságba vétetett. — Igazolt tulajdonosa a megfelelő tartási költségek megtérítése után a községségi előjárásnál átveheti, ellenesetben pedig, mint gazdátlan jószág nyilvános árverésen eladatik.

B.-Ujváros, 1898. október 31.

Kovács József, Hegedüs György,
jegyző. főbíró h.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (vallaskülönbség nélkül), ha a vég-tisztesség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.	50	30
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	80	60
Menet és visszajövet egy órai várakozással	1	70
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Ki akar sok pénzt keresni?

(havonként 3-400 Mrk.) minden risiko és költség nélkül, az küldje be a címét „W. 99.“ Karl Wojtan-nak Leipzig-Lindenau. 602-13-11

3 tuczat 5 forintért

valódi franco

Gummi

vagy

Halholyagot 900-26-13

a legfinomabb minőségben szállít a „Nagybani gummiárú raktár“ IX. ker., Ulm-ut 21. szám. — Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árúért a pénz visszaadatik

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás

az üzlet teljes felosztása miatt

a raktáron levő: vásznak, bélés-árúk, kanavásznak, ruhaszövetek, selyemkelmék, nap- és esernyők, függönyök, szőnyegek, miderek, velezek, cretonok kötények, kész fehérneműk, paplanok, abroszok és szervettek, valamint minden-nemü divatárucikk a

beszerzési áron alul

adatnak el.

Minden vásárlás csak felárba kerül.

Ezen rendkívül kedvező be-vásárlási alkalmat a t. érdeklődők figyelmébe ajánlja tisztelettel

Besenczky Kálmán

Debreczen,

a Bika szállodával szemben.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy szabóüzletünk

kész férfi- és gyermekruha-áruosztályát

felosztatjuk s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk igen olcsón beszerezhesse, mert egész kész férfi- és gyermekruhaárú raktárunkat véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

878

Teljes tisztelettel

Szedlák és Vámos.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziaszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűlések-nél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtékú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, osász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet el-határozta, hogy — mielőtt művészileg kitünően kitanított fényképésztől elbocsássa és azokat tovább foglalkoztassa — rövid időre és csakis a visszavonásig, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk

csak 7 frt 50 krért

értékének alig fele, csupán az előállítási árban

egy arczképet életnagyságban

(mellkép)

diszes, elegáns fekete-arany barock-keretben melynek valódi értéke legalább 60 márka.

Ki tehát óhajta, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága régen elhalt rokonnak vagy barátának diszes arczképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, bármily alakban és szállítunk 14 nap alatt oly arczképet, mely az érdekeltre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arczkép csomagolását saját árban számítjuk.

Megrendelések a fénykép melléklésével mely a kész arczképpel sértetlenül vissza-küldetik, csak a visszavonásig fenti ár mel-lelt utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltetnek a

„KOSMOS“

arczképfestő-műintézet által, Bécs Mariahilferstrasse 116. sz.

Az arczkép legkitünőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért teljes jótállást vállalunk.

Számtalan elismerő- és köszönő iratok nyilvános megtekintés végett minden-nek rendelkezésre állanak.